דאם כן קשיא הלכתא אהלכתא דקיימא לן

הלכתא כרב נחמן בדיני ובהא אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבן גמליאל

אלא לאו ש"מ כרמשנינן ש"מ: בותני' יהיא

אוְמָרת מוכת עץ אני והוא אומר לא כי

אלא דרוםת איש את ארבן גמליאל ורבי אליעזר אומרים נאמנת ורבי יהושע אומר

לא מפיה אנו חיין אלא הרי זו בחזקת דרוםת

איש עד שתביא ראיה לדבריה: גמ'

מענתייהו במאי ירבי יוחגן אמר במאתים

ומנה רבי אלעזר אמר במנה ולא כלום רבי

יוחנן אמר במאתים ומנה סבר לה סכר"מ

דאמר בין הכיר בה ובין לא הכיר בה מאתים

ורבי אלעזר אומר במנה ולא כלום סבר לה

כרבגן דאמרי בין הכיר בה בין לא הכיר בה מנה בשלמא ר' אלעזר לא קאמר כר' יוחגן

דקא מוקי לה כרבנן אלא רבי יוחנן מ"ט לא

אמר כר' אלעזר קסבר כנסה בחזקת בתולה

ונמצאת בעולה יש לה כתובה מנה הכא

הוא קאמר מנה והיא קאמרה מנה מאי איכא

בין מענה דידיה למענה דידה בשלמא לר'

אלעזר היינו דקתני תרתי חדא לאפוקי מדרמי

בר חמא וחדא לאפוקי מדרב חייא בר אבין

א"ר ששת אלא לר' יוחנן תרתי למה לי חדא

להודיעך כחו דרבן גמליאל וחדא להודיער

כחו דרבי יהושע קמייתא להודיעך כחו דרבי

יהושע דאף על גב דאיכא למימר מיגו לא

מהימנא בתרייתא להודיעד כחו דרבן

גמליאל דאע"ג דליכא למימר מיגו מהימנא:

מתני׳ סראוה מדברת עם אחד ואמרו לה

מה מיבו של איש זה איש פלוני וכהן הוא

ירבן גמליאל ורבי אליעזר אומרים נאמנת ור'

יהושע אומר לא מפיה אנו חיין אלא הרי זו

בחזקת בעולה •לנתין ולממזר עד שתביא

ראיה לדבריה יהיתה מעוברת ואמרו לה

מה מיבו של עובר זה מאיש פלוני וכהן הוא

ירבז גמליאל ורבי אליעזר אומרים נאמנת ור׳

יהושע אומר לא מפיה אנו חיין אלא הרי זו

בחזקת מעוברת לנתין ולממזר עד שתביא ראיה לדבריה: **גב'** מאי מדברת "זעירי

אמר נסתרה רב אסי אמר ינבעלה בשלמא

לזעירי היינו דקתני מדברת אלא לרב אםי

מאי מדברת ∘לישנא מעליא כדכתיב יאכלה

ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און בשלמא

לזעירי היינו דקתני תרתי מדברת ומעוברת

עם א מיי׳ פי״ח מהלי הישות הלכה י טוש״ע אה״ע סימן סח :סעיף ט ם ג ד ה מיי׳ פט״ו מהלכות איסורי ביאה

הלכה יא ופי״ח הלכה יג יד סמג לאוין קכא טור שו"ע שם סיי ו סעיף יו: ג סמג לאוין רכו

בא ו מיי׳ פכ״ב שם הל׳ טוש"ע שם סימן כב סעיף

תוספות רי"ד (המשך) כרבנן דאמרי בין הכיר בה ריז לא הריר רה כחורחה ונמצאת בעולה אין לה . רלוח רשלמא ר"א לא אמר כר"י דקא מוקי לה כרבנן פי' במנה ולא כלום: היינו דקחוי חרי ררא רמחוי׳ אומרת משארסתני נאנסתי ורר׳ והוא אומר לא כי והיה טעות לגמרי משמע ואין . לה כלום אלא ר"י מ"ט בחזקת בתולה ונמצאת בעולה יש לה כתובה מנה הכא הוא אומר מנה והיא אומרת מנה מאי איכא בין . טענתה לטענתיה והלכתא אשי כוותיה דכנסה בחזקת בתולה ונמצאת בעולה בוזלה הנגאה בעולה אין לה כלום כדכתיבנא לעיל ובמוכת עץ נמי . הלכתא כרבנז דאמרי א' מה טיבו של זה איש פלוני וכהן הוא ר"ג ור"א לא מפיה אנו חיין אלא ה"ז בחזקת בעולה לנתיז לדבריה היתה מעוברת מה מירו של עורר זה י ר"ג ור"א אומרים נאמנת ור"י אומר לא מפיה אנו מעוברת מנתין וממזר עד . שתביא ראיה לדבריה: . כהן ממש שאינה נאמנת להחזיק העובר בחזקת . כהן אלא בחזקת כשר שאם הוא בת תנשא לכהונה: מאי מדברת זעירא אמר נסתרה ואע״פ שלא ראוה שנבעלה פסולה לכהונה לר״י ביוחסין ור"א אמר נבעלה בשלמא לזעירא היינו מאי מדברת לישנא מעליא רדכחיר אכלה ומחחה פיה וגו' פי' נקט תשמיש בלשון אכילה בשלמא לזעירי היינו דקתני תרתי מדברת ומעוברת פי׳ מדברת להודיעך כחו דר״י דאפילו רטדי יחוד רלרד אסורה היא לכהן משום דמעלה עשו ביוחסין ומעוברת להודיעך כחו דר"ג אלא לר"א תרתי למה לי פי׳ לתני מדברת וכ״ש מעוברת. חדא להכשיר בה וחדא להכשיר בבתה דאתמר ר"י אמר לדברי המכשיר בה מכשיר בבתה המכשיו בה מכשיו בבהה לדברי הפוסל בה פוסל בבתה ור"א אומר אף . לדברי המכשיר בה פוסל בבתה דבשלמא איהי אית לה חזקה דכשרות פי׳ מעיקרא ואוקמה אחזקה

רב אםי אמר נבעלה. אצל נסתרה מודה ר' יהושע דנאמנת לומר לכשר נבעלתי במגו דאי בעיא אמרה לא נבעלתי וא"ת והא רבי יהושע לית ליה מגו גבי משארסתני נאנסתי ויש לומר דהתם לא הוי מגו גמור דהא אפילו אמרה מוכת עץ אני אינה נאמנת לרבי יהושע כדתנן במתני׳ ולא קרי ליה מגו אלא

לפי שהיא °טענה מעולה ביותר: חרא להכשיר בה וחרא להכשיר בבתה. ולריכי תרוייהו חדא להודיעך כחו דרבן גמליאל וחדא להודיעך כחו דרבי יהושע:

לדברי המכשיר כה פוסל ככתה. ומעוברת דנקט משום לישנא מעליא: **ואין אוסרין ע**ל היחוד לישא דלא כרבי יהושע. מימה לרשב"א דלזעירי (נמי) דאמר נסתרה איירי כגון דמודה היא שנבעלה דאי אמרה לא נבעלתי אם כן הוי ספק . ספיקא דמכשיר רבי יהושע כדאמר לקמן התם ספק ספיקא ויש לומר דלעולם איירי דקאמרה לא נבעלה וחשיב ליה חדא ספיהא משום דאין אפוטרופוס לעריות אבל קשה דבהדיי משמע בריש פרק שני (לקמן טז.) דאיירי בנבעלת דקאמר הניחא לועירי דאמר מאי מדברת נסתרה דמגו דאי בעיא אמרה לא נבעלתי מהימנא כו' לכך נראה דפריך לזעירי דבספיקא חדא אסרינן לה והא יחוד דאשת איש דספיקא חדא היא ואין אוסרים על היחוד וק"ק דלכאורה נראה דיחוד מיחוד פריך מדפריך לזעירי ולא לרב אסי: בועלה עשו ביוחסין. מימה דמשמע דאין אוסרין על היחוד איירי בחשת חיש ולח בפנויה ובסוף קדושין (דף פא. ושם) מוקי מלקין על היחוד דותה בפנויה הבל בחשת חיש לה דאתה מוליא לעז על בניה ואפי׳ למר זוטרא דמלקין ומכריז באשת איש מודה דבפנויה נמי איירי ואור"ת דאף על גב דמלקין על היחוד איירי בפנויה אין אוסרין על היחוד לא איירי אלא באשת איש מיוא"ת והא אמרינו בפ' בתרא דנדרים (דף נא:) גבי ההוא נואף דעייל לגבה דההיא איתתא אמר ליה נואף לא תיכול מינהון דטעמינהו חויא אמר רבא איתתא שריא אם איתא דעבד איסורא ניחא ליה דלימות משמע דאי לאו האי טעמא היתה נאסרת על ידי יחוד ויש לומר דנואף שאני וה"ר יוסף דשליטן תירן דאין אוסרים על היחוד איירי בפנויה כמו מלקין על היחוד ולא איירי לכהונה אלא אין אוסרין אותה לבנו כשתתייחד עם אביו לרבי יהודה דאסר באנוסת אביו (יבמות דף נז.):

משבמנו

דא"כ. דרב נחמן לא מיתוקס כרבן גמליאל אלא כרבי יהושע קשיא הלכתא אהלכתא: בזרבי' דרוסס איש אס. קודס שארסתיך: גמ' טענתייהו במחי. מה היא תובעתו ומה הוא רולה ליתן: במחתים ומנה. היא אומרת מוכת עץ אני ויש לי מאתים ואע"פ שלא

> דר׳ יהושע דאע"ג דלא ראוה שנבעלה פסולה ומעוברת להודיעך כחו דרבן

הכרת בי והוא אומר דרוסת איש את ואין לך אלא מנה וקסבר כנסה בחזקת בתולה ונמלאת בעולה יש לה כתובה מנה: במנה ולא כלום. היא תובעת מנה והוא אומר אין ליך כלום: סבר לה. תנא דמתני׳ דאילו רבי יוחנן לא שביק רבנן ועביד כר"מ: **קסבר**. ר' יוחנן כנסה בחוקת בתולה ונמלאת בעולה יש לה מנה הלכך על כרחך מוכת עץ דמתני' ר"מ היא דאמר מאתים והוא אומר דרוסת איש את ויש ליך מנה דאי רבנן היא לא תבעה אלא מנה והוא אומר דרוסת איש את ויש לך מנה מאי איכא בין טענתא דידיה לטענתה דידה: בשלמה לרבי אלעור. דאמר דרוסת איש אין לה כלום: היינו דקתני תרתי. במתני' גבי פלוגתא דממונא היא אומרת משארסתני נאנסתי והיא אומרת מוכת עך אני: חדה להפוקי מדרמי בר חמה וחדה לחפוקי כו'. היא אומרת משארסתני נאנסתי תנא למיתני בה והיה מקחי מקח טעות לגמרי משמע ואין לה כלום לאפוקי מדרב חייה בר אבין דאמר לעיל (דף יא:) כנסה בחוקת בתולה ונמלחת בעולה יש לה כתובה מנה ותנא היא אומרת מוכת עך אני לאפוקי מדרמי בר חמא דאמר לעיל [שם] גבי מוכת עץ אבל לא הכיר בה דברי הכל ולא כלום: אלא לרבי יוחנן. דאמר כנסה בחזקת בתולה ונמלאת בעולה יש לה כתובה מנה אם כן מאי מקח טעות דקתני אמאתים אבל מנה יש לה למה לי למיתני כלל לההיא אי לאשמועינן . פלוגתא דרבן גמליאל ור' יהושע בברי ושמא ואוקי ממונא בחזקת מריה ליתני חדא לאפוקי מדרמי בר חמא ולאשמעינן פלוגמייהו: דאיכא למימר מגו. מגו דאי בעיא אמרה מוכת עץ אני: בסרייסא. ליכא למימר מגו לר׳ יוחנן דמוקי מתני' כרבי מאיר דאמר מוכת עץ שלא הכיר בה כתובתה מאתים ליכא שום מגו דמה לי אומרת מוכת עך אני תחתיך מה לי אמרה מעיקרא: בותב" ! (ראוה מדברת. בפנויה ומשום חששה דפסולין לנתין ולממזר וכיון שנבעלה לפסול פסלה מן הכהונה]: נאמנת. וכשרה לכהונה ולא מספקינן לה בנבעלה לפסול לה: היתה מעוברת כו'. בגמ' מפרש תרתי למה לי: גמ' נספרה. ואע"פ שלא ראוה שנבעלה נפסלה לכהונה לרבי יהושע כדלקמן דמעלה עשו ביוחסין: אכלה ומחתה פיה. אלמא נקט תשמיש בלשון אכילה: בשלמא לועירי היינו דקתני תרתי מדברת. להודיעך כחו

 A) [קדושין נט: ב"ת קי.],
E) [לעיל יא: לקמן טו.],
L) [לקמן טו.],
F) [לעיל יא.],
G) [לקמן טו.],
D) קס קדושין עד. [עד.], ז) [לקמן טו. יבמות יא:], ופסחים ג וש"נו. ח) [פסמים ג. ו"יון,
ט) [פקדושן עד.], י) בס
כל., י) [פקדושין עג.,
מ) [פויבו עד.], י) ביי ביי,
מ) [פויבו קשב האדפריך מדב האדפריך מדב האדפריך מדב האדפריך עד הייחוד הוב ליוב לומיפרך מה אדקרייצ בכול הולמודל החבונות האי מדי מרו המוניות האי או האבר וסחם משניות דאין אשה נאסרת על בעלה אלא על ידי קינוי וסתירה לכך נ"ל דרב איירי בפנויה דוקא יה"פ דמעלה עשו ביוחסין היכא דאמרה לכש נבעלתי דמודה מיהא ולא מהימנינן לה במגו אבל אי אמרה לא נבעלתי בהא לא עשו מעלה ובהא איירי רב. מ״י],

תורה אור השלם 1. כַּן דֶּרֶךְ אִשָּׁה מְנָאָפֶּת ימחתה . אָבְילָזוּ וּיְּטְוֹנְזּוּוּ בִּיּילְ וְאָמְרָה לֹא פָּעַלְתִּי אָנֶן: משלי ל מ

גליון הש"ם מתני' לנתין ולממזר עי*י*

גיטין פט ע"ל תוס' ד"ה בעולה ובמהרש״א שס: תום' ר״ה רב אסי וכו' שענה מעולה ביותר. וכ״כ הרשב"א קדושין דף נ ע"א ד"ה הא:

מוסף רש"י

היא אומרת מוכת עץ אני. הנושא את האשה בחזקת בתולה ולא מלא לה בחולים, היא אומרת מוכת עץ אני כו' (לעיל יא:) שנתקע לה עץ בחותו מקום (לעיל יא.). בין מקום (לעיל יא.). בין הכיר בה. כשכנסה וכתב בה. כשכנסה וכח לה כתובה היה יודע שהיא מוכת עך (לעיל יא:). איש פלוני וכהן הוא. כלומר מיוחס הוא (קדושין לישנא מעליא. -(.TII (ח). לישנא מעליא.ממלוה ודרך נקיי הדעת לספר נלשון נקיה (פחחים ג.). מלקין על היחוד.מרדות, ואין אוסרין.משת חיש על בעלה מחמת י**לול** (קדושין פא.).

תוספות רי"ד

דא"כ קשה הלכתא אהלכתא דקיי"ל הלכה כר"נ בדיני. ובהא אמר ר"י אמר שמואל הלכה רר"ג ש"מ: מחור היא אומרת מוכת עץ אני והוא אומר לא כי אלא דרוסת איש אח ר"ג ור"א אומריח א'ש אתר "ג'וו "א אומרים נאמנת ור"י אומר לא מפיה אנו חיין אלא ה"ז בחזקת . דרוסת איש עד שתביא במאי. פי׳ מה היא תובעתו ומה הוא רוצה ליתז ר׳ פי׳ היא אומרת מוכת עץ . אני ויש לי מאתים ואע״פ דרוסת איש את ואין לך אלא מנה וכנסה בחזקת לה כתובה מנה וסבר לה

אלא לרב אםי תרתי למה לי החדא להכשיר בה וחדא להכשיר בבתה יהניחא למאן דאמר לדברי המכשיר בה מכשיר בבתה אלא למ"ד לדברי המכשיר בה פוסל בבתה מאי איכא למימר רב אסי סבר כמ"ד לדברי המכשיר בה מכשיר בבתה א"ל רב פפא לאביי לזעירי דאמר מאי מדברת נסתרה וא"ר יהושע לא מבימנא האמר רב יימלקין על היחוד ואין אוסרין על היחוד לימא דלא כר"י אפי׳ תימא ר׳ יהושע ∘מעלה עשו ביוחסין מיתיבי ראוה שנכנסה עם אחד לסתר

110 גמליאל: בבחה. אם העובר הזה נקבה תנשא לכהונה לר"ג דאי אשמועינן בדידה הוה אמינא איהי הואיל דהוה לה חזקה דכשרות מעיקרא אמרי" אוקמה אחזקה ואל תפסילנה מספק אבל עובר דלא הוה ליה חזקה דכשרות אימא לא: הניחא למ"ד כו'. לקמן בשמעתין [ע"ב]: מאי איכא למימר. מרתי להכשיר בה למה לי כיון דמדברת בראוה שנבעלה: מלקין על היחוד. מכת מרדות: ואין אוסרין. אשה על בעלה בשביל יחוד בעלמה: לימה דלה כרבי יהושע. דמשום יחוד מחזיק לה בנבעלת: ביוחסין. בכהונה: לסתר. משמע יחוד בעלמה: לחורדה

ולא תפסלנה מספק אבל בתה לית לה חזקה דכשרות והלכתא כר' יוחנן דהוא רביה דר"א שאין הלכה כתלמיד במקום הרב והוא הביה דר"א שאין הלכה כתלמיד במקום הרב ותו דקאי כאבא שאול דתנן בעשרה יוחסין אבא שאול היה קורא לשתוקי בדוקי ואמרי בגמ' מאי בדוקי שבודקין את אמו ואי אמרה לכשר נבעלתי נאמנת ואע"ג דאיכא רוב פסולים אצלה וא"ר הל' כאבא שאול: א"ל ר"פ לאביי לזעירי דאמר נסתרה ואר"י דלא מהימנא הא דאמר רב מלקין על

לה כוחבה מנהר מצי בין כר"מ דאמר מוכת עץ בין הכיר בה בין לא הכיר בה כתובתה מאתים וכנסה בחזקת בתולה ונמצאת בעולה כתובתה מנה הלכך ע"כ מוכת עץ דמתני ר"מ היא דאמר מאתים והוא אומר דרוסת איש את ואין לך אלא מנה דאי רבנן היא לא טענה אלא מנה מאי איכא בין טענה דידיה לטענה דידה במנה טענה לו ומנה מודה לה ופי' [המורה] סבר לה דלעיל סבר לה תנא דמתני' דאילו ר' יוחנן לא שביק רבנן ועביד כר"מ ור"א סבר במנה ולא כלום סבר לה